

1. Liefde verlangt naar eenwording

Er is een oud gedicht, uit de Middeleeuwen, dat gaat over twee geliefden, die eindeloos veel van elkaar houden, maar die nooit zullen kunnen trouwen: 'Het waren twee koninghs kindren, / Sy hadden malkander soo lief; / Sy konden by malkander niet komen, / Het water was veel te diep.'

Liefde kan er niet tegen, als er scheiding is. Als je van elkaar houdt, dan wil je altijd dichterbij elkaar komen. Nóg dichterbij. En alles wat in de weg staat, dat wil je overwinnen. Zo is het hier ook, in het Hooglied. Twee weken geleden heb ik uitgelegd dat de liefde in het Hooglied zeker geen ongeremde liefde is. Het gaat over de liefde tussen koning Salomo en Sulammit, dat gewone plattelandsmeisje uit Sulam, of Sunem. Maar hoe vurig hun liefde ook is voor elkaar, ze hebben een diep respect voor de wetten van God. Hij heeft het gezegd in Zijn wet: 'De diepste vereniging, de lichamelijke eenwording, die kan er pas zijn in het huwelijk, en niet voor die tijd.' En tot de dag van vandaag is dat de weg van God, en ook de weg waarop Zijn zegen rust.

Dus als Salomo zingt over zijn bruid, wat zegt hij dan, in vers 12? 'Een afgesloten hof zijt gij, mijn zuster, bruid, een afgesloten wel, een verzegelde bron.' Hij vergelijkt zijn lieve Sulammit met een tuin, een hof. In zijn ogen is zijn bruid een paradijs! Vers 13: 'Wat uit u opspruit, is een luthof van granaatappelbomen, met kostelijke vruchten...' Vers 15: 'Fontein der hoven, bron van levend water, beken van de Libanon!' Ziet u het voor zich, het is wékelijk een paradijs! 'Zó ben jij!' zegt Salomo! 'Maar... die hof is afgesloten! Tot nu toe is die hof voor mij steeds onbereikbaar geweest. Ik kon van je genieten, ik kon je in mijn armen nemen, maar er was altijd nog die grens...'

2. Op de bruiloft vallen de barrières weg

Maar nu, nú is de dag van de bruiloft! In hoofdstuk 3 is beschreven hoe de bruid is aangekomen in Jeruzalem, opgehaald door de knechten van Salomo in zijn eigen draagkoets. Eindelijk is het zover! De bruiloft! En wat zegt nu de bruid? Vers 16: 'Ontwaak, noordenwind, en kom, zuidenwind, doorwaai mijn hof, opdat zijn balsemgeuren stromen! Mijn geliefde kome tot zijn hof en ete daarvan de kostelijke vrucht.' U voelt wat er bedoeld wordt. Dit is de liefdestaal van een bruidspaar. Nu vallen alle belemmeringen weg, en ze mogen ten volle van elkaar genieten. Zeven dagen lang duurt de bruiloft, zo ging dat in Israël. Zeven dagen is het groot feest. Als ze met elkaar aan tafel zitten, aan het bruiloftsdiner, dan weten ze: 'Er is een nieuwe fase aangebroken.' En de bruidegom kijkt verliefd naar zijn bruid, en zingt: 'Ik ben gekomen tot mijn hof, mijn zuster, bruid, ik plukte mijn mirre en mijn balsem, ik at mijn raat en mijn honig, ik dronk mijn wijn en mijn melk.' En als hij dat gezegd heeft, dan vallen alle bruiloftsgasten in, en ze zingen het bruidspaar toe: 'Eet, vrienden, drinkt, en wordt dronken, genoten.' Of, beter vertaald: '... wordt dronken van liefde!' Dat wil zeggen: 'Je mag nu rustig in de wolken zijn!' Het gaat hier natuurlijk niet over teveel alcohol. Het gaat hier over het ultieme geluk, waarin je als het ware mag wegzinken.

3. Ondanks onze zonde verlangt God naar ons!

Liefde. En die liefde, zegt de Bijbel, is nu een afspiegeling van de meest volmaakte liefde: de liefde van God voor Zijn kinderen, de liefde van Christus voor ons, als Zijn gemeente. En ook in die liefde was er sprake van een hof,

een tuin, een paradijs. De Hof van Eden, waarin God rustig wandelde door de avondkoelte. God ging met Zijn mensen om, zonder scheiding, zonder dat er afstand was, heel dichtbij, heel vanzelfsprekend. Tot dat vreselijke moment, waarop het misgaat. Adam en Eva, ze kiezen tegen God. En daarmee zetten ze de toon voor de hele mensengeschiedenis, waarin wij ons verwijderen van God. Verkeerde keuzes, eigenwijsheid, eigengereidheid, zonde... De gevolgen, die blijven niet uit. God zegt: 'Jullie kunnen hier niet blijven wonen, in de Hof van Eden. Er staat iets tussen ons. Jullie hebben je van Mij afgekeerd. Die open relatie tussen ons, die is kapot. Het vertrouwen tussen ons, dat ligt aan diggelen. Ga weg, uit deze hof. Ga weg van de boom van het leven.' En als Adam en Eva dan de Hof van Eden verlaten hebben, dan zet God daar engelen neer, cherubs, die de ingang van de hof bewaken met een flikkerend zwaard. De hof is gesloten. De scheiding lijkt compleet.

En toch... En tóch kan God Zich daar niet bij neerleggen! Want Zijn hart blijft naar ons uitgaan. Zijn hart blijft kloppen, vol liefde voor ons, als mensen. Hartstochtelijk blijft Hij verlangen naar die eenheid, zonder scheiding, zonder blokkades. En daarom zet Hij in Jezus Christus de grootste stap die Hij maar kan zetten. Hij komt naar ons, Hij komt naar Zijn hof, om de blokkades weg te halen. Hij slijt aan ons, en Hij lijdt aan ons, en Hij gaat dieper dan diep, Hij gaat tot in de dood aan het kruis. Maar Hij doet het allemaal! Omdat Hij zo'n intense liefde voor ons voelt! Vers 10: 'Hoe kostelijk is uw liefde, mijn zuster, bruid, hoeveel heerlijker uw liefde dan wijn, en de geur van uw oliën dan alle specerijen.' Zó denkt Jezus over u, over jou!

4. Jezus heeft de barrières opgeruimd!

Vanwege die intense liefde is Hij die hele weg gegaan, de weg door de dood heen naar de opstanding. Vanwege Zijn hartstochtelijke verlangen naar ons is Hij begonnen aan dat reddingsproject, en heeft Hij het ook afgemaakt. Hélemaal! Toen Jezus stierf aan het kruis, toen scheurde in de tempel het dikke gordijn middendoor. Het Heilige der Heiligen, de plaats waar God woont, kwam vrij te liggen! Geen scheiding meer door de zonde, want Jezus riep het uit: 'Het is volbracht!' Toen Jezus opstond uit de dood, toen is als het ware die Hof van Eden weer opengegaan. De cherubs met hun flikkerende zwaarden, ze zijn weg! En we mogen het vieren aan het Heilig Avondmaal, dat Jezus, de Bruidegom, Zich verbindt aan ons, als Zijn bruid. Vindt u het niet wonderlijk? Hij is gekomen tot Zijn hof, om die hof weer open te maken. Om de toegang te ontsluiten. En u en ik, wij mogen het vieren, dat alle barrières tussen God en ons door Jezus zijn weggenomen. Wèg!

Iemand zei tegen mij: 'Ik hoop dat ik later bij God mag komen, in Zijn hemel. Maar ja, zeker weten doe je dat nooit...' Is dat zo? U mag het wél zeker weten, rotsvast, als u uw leven hebt gegeven in de handen van Jezus Christus! Als u Hem uw zonde beleden heeft, dan is de belofte ook voor u: 'Kom, want niets, niets, niets staat meer in de weg!' Het Heilig Avondmaal, daarin mogen we nú al vieren de bruiloft van het Lam!

Zult u het vasthouden? Luister maar, wat de engelen zingen, de gasten op de bruiloft: 'Eet, vrienden, drinkt, en wordt dronken van liefde...' Laat uw hart bruisen van liefde voor uw Verlosser! Amen.